

Марко одвай му ъ подкрена на рамена со мѣздрак-отъ, кой сѣ сви одъ тежина. *М. р. 528.* Шатрилото ся расперяше, но не са свиваше. *Р. С. 80.* Като котка на огнище (ся свила). *Ч. 168.* Свито куче на камаче, Сѣдни булка, подай прѣстенъ (Значи сиромашъ—просакъ). *Пк. 6. Также о молоку:* Отдѣляваніе-то на казенна произлиза въ видъ на свити (съ-сирени) тончета отъ бѣлъ шаръ (отвара)—като влѣмъ въ млѣко-то ки-слота, то са свива (съсирва) изведнажъ. *Л. Д. 1875 р. 94. 2)* согнусъ, сгибаюсъ: Щомъ Николчо са появилъ на бѣлъ свѣтъ, то Нено са свилъ на двѣ джги предъ своята властолюбива жена. *З. 179. 3)* сожмусъ, сжи-маюсъ: Кога щомъ си спомнахъ за вѣсъ, сърдце-то ми са свиваше и силно затупкваше. *Зк. 149.* Колко-то пѣкое тѣло повече стине, тол-кова повече ще си свива и сбира. *Л. Д. 1869 р. 75. 4)* закручусъ, кру-чусъ: Стихиѣ са се спуснали И свили са се вихрушки. *Д. 2, 24—25.* Свиха сѣ, Стойно, завиха Две силни вили ветрушки. *М. 20.* Свиле сѣ до два облака, Кренале ми го Ристоса. *М. 33. 5)* опушусъ: И пуши Ерина Самовила Та сѣ свила, како бѣло платно, Ми отиде во гора зе-лена, Ми ъ найде коня секулоа. *Г. 142.*

Свлекъ **Свlechtъ** *м. св.* **Свлѣчъ** **Свдичамъ** *гл. дв.* стищу, стаскиваю.

Свобода **Свобѣда** *с. ж.* свобѣда: Плем' агарянеко тѣ са' трѣ-били Свобод' имъ была най сладка речъ! *Гл. 15.* Ты ся яви у народа, Да говоришъ съ по-свобода. *З. 328.*

Свободнякъ *с. м.* свобододлюбивий: Но горските свободняци Имать лошади сѣрца. *К. I, 113.*

Сводъ *с. м., св. чл.* **Свѣдѣтъ**, **Сводове** *мн. ч.* сводъ: Въ Бѣл-гарий отсвѣтъ що имать изобилие лози, садѣтъ си въ къщи на дво-рове и лозы, коихъ оставятъ да израстъ на високо, и кѣту имъ на-правятъ сводове разностройни отъ дървета, напѣчени разрѣдно и по-кривающы почти цѣлъ дворъ, примѣтътъ лозы надъ тѣхъ, и оставятъ ги да покаратъ свободно прѣчки си надъ сичко пространство свода. *Пк. 76.* То бѣше четвъртитъ зидъ съ тѣмны сводовы. *Р. 25.*

Своеглавие *с. с.* **Своеглавство** *с. с.* своеволие: Вие видите, какъ хубаво се е преродила въ своеглавие (*zur Frechheit*) таа отворена душа. *Рш. 5.*

Своеглавъ *пр.* упрямый, своевольный: Има и такыва кон-то ся голѣматъ че дѣтца-та имъ были самолюбны, своеглавы, сербестъ. *Л. Д. 1874 р. 94.* Спачи-тѣ своеглави и распуштнати (своевольные и цули-вые) рицаре стоѣхъ редъ по редъ, наклониле глави, несмѣтъ очі да подигнатъ. *Г. 36—37.*

Свой **Своя** **Своѣ** *мѣст. притяж. свой, мн. ч.* **Свои** **Свой**,